

40 Бѣло нѣщо дребно, пакъ сичката земя покрило.

Бѣзъ думи съмъ и безъ животъ, и безъ гърло и безъ уста; нѣ дарено съ такъвъ имотъ да владѣѣ на свѣта. Съсъ менъ старостъ се весели, съсъ менъ младостъ хвърчи, гори, съсъ менъ дѣте дни си кърми, къмъ менъ всякой се стреми. Отъ менъ който е лишентъ, отъ всички е той презрѣнтъ, а съ менъ който е дарентъ, отъ цѣлъ свѣтъ е той въспѣнтъ.

Бръкнахъ въ дупка извадихъ егюпка.

Бѣла ливада, черни цвѣтя.

Бѣло биче, вжже влѣче.

Вино плетено, на судни мжки клаено.

Вълнато зѣпа голо се пхха.

Видишъ го не го чувашъ.

Викна Вида отъ висока рида, ѡ чу търна со четире зърна.

Въ една плевня много атои, еденъ ярецъ не могатъ да го згазетъ.

50 Вуйкото е задеатъ, а вунята викатъ.

Въ една бурлика има и вино и ракия, и никоги се не мешкътъ.

Волъ въ оборъ, рогаветъ му на дворъ.

Въ зелена паница, червено вино.

Валчеста тиква и на неѣ трѣва обрасло.

Варъ варосано, зидъ зидосано, нийде дупка ни прозорка.

Висю висю, клячо клече, хришна клячу, хвана висю.

Вжже майка трупъ дѣте.

Въ кхра растохъ, въ село дойдохъ, станахъ селска подлога.

Въ кхра растохъ, въ село дойдохъ, станахъ селски кумъ.

60 Вито вито стамбулито, на врѣхчица космици.

Въ кхра растохъ, въ село дойдохъ, станахъ селски чорбаджия.

Въ гора растохъ, въ село дойдохъ, видѣхъ на сички-тѣ хора г